„FRONTOM", Lwow, Kurkowa 8.

Ч. 4 (14). Львів, 1 лютого 1937 Рік II.

10 гр.

Фронтом!

ЧАСОПИС БОРОТЬБИ З КОМУНІЗМОМ МАРКСИЗМОМ І МАТЕРІЯЛІЗМОМ

Передплата:	В КРАЮ:		ЗАКОРДОНОМ		Число розрах. переказу 237
	річна	3·50 зол.	річна	30 фр. фр	
	піврічна	1·80 зол.	піврічна	15 фр. фр	
	чвертьрічна	0·90 зол.	чвертьрічна	8 фр. фр	

КРУТИ

Нема вже сьогодні здається, ні одного свідомого українця, що йому чуже було б оце слово „Крути". Нема вже хіба нікого, що не знав би, яке значення мають для нас „Крути". Але це не шкодить рік-річно пригадувати всім про подію, що відбулася під Крутами. Може не тільки тому пригадувати, щоб кожний українець памятав про свій обовязок у той день, як радше тому, щоб кожний убив собі в тямку, для чого він живе, яка його ціль у житті. Чи не бажаєте ви піти слідами крутянських героїв?

Що ж це є Крути?

Крути — це місце, де найкращі сини нашої Батьківщини своєю кровю затверджували існування української державної самостійности. Це місце, де гарячий порив юнацьких душ дав приклад всім, всім, всім, що до будови власної державности треба забиратися не плачем, а мечем, завзятою, твердою боротьбою з диким большевицьким наїздником у всіх його видах.

Крути — це підвалини під велику будівлю нашої самостійности, — це черговий етап боротьби українського народу з диким, азіятським, московським наїздником, — це свідок, як цвіт української нації — українська молодь кинулася рятувати Батьківщину перед дикими, озвірілими бандами Муравйова, — це місце, де дух української молоді виявив ділом таку велику любов до своєї Батьківщини, перед якою всі мусять клонити голови.

Память про Крути мусить жити в нас вічно, бо вона має нам показувати дорогу до самостійности, має нас учити, що за нашу кров, пролиту дикими московськими бандами мусить дорого заплатити Московія, мусить заплатити своїм життям, своїм існуванням, бо тільки тоді наша земля може бути забезпечена від вікового ворога.

Тому памятайте про Крути завжди, а особливо памятайте тепер, коли проміж Вас продирається „людовий фронт", коли большевицькі агенти ходять поміж Вас і стараються заразити Вас страшною душевною недугою — комунізмом. Памятайте про Крути всюди, де побачите темноту, несвідомість, де побачите байдужість, де побачите хитання, де побачите недужих братів своїх, недужих на інтернаціональну жидо-москвино-комунарську недугу. Нехай не буде між вами ніодного, що йому Крути були б порожнім звуком, хай не буде ні одного, що на згадку про Крути не горів би жадобою пімсти за кров трьохсот юнаків.

Память про Крути хай дає вам силу боротись із наїздом „людового фронту", хай дає вам витривалість у змаганні за кращу долю нашого народу, хай дає вам поміч і підтримку в усій вашій буденній праці для рідного краю, хай наллє ваші душі великою жадобою одячитись вашим лютим ворогам за все добро.

Кров трьохсот юнаків зпід Крут не може пропасти марно. А ХІБА Ж ВИ ГІРШІ ВІД НИХ?

Саме тепер, коли Комінтерн пустив у рух „людові фронти", що їх завданням є підготовляти комунізацію західноукраїнських земель, тепер коли Комінтерн посилив свою розкладову роботу не тільки в нас, але й у всьому світі, щоб знищити світ, наша роля дуже велика. Мусимо відперти цей наступ, мусимо показати, що ніяка сила не затягне нас в ряди людовофронтівців, що ніяка сила не переконає нас про большевицький „рай", що Комінтерн не має що між нами робити. Даймо належний відпір тим, що хочуть нас змести з лиця землі, бо горе тим, що не опамятаються в час.

♦♦♦

ДО НАШИХ ДРУЗІВ - ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Це число розсилаємо на низку нових адрес. Просимо Вас, старі й випробовані Приятелі „Фронтом!" помогти нам у приєднуванні нових Передплатників і Кольпортерів. Наш гурт мусить рости, наші лави мусять міцніти, мусимо збірати біля себе всіх, бо завдання наші великі й мусять закінчитися перемогою над усіми темними силами нашої землі!

ФРОНТОМ!

Від Адміністрації: З цим числом виписуємо востаннє на адресах нашого часопису червоний хрестик - знак, що час відновити передплату. Ті, які не продовжать своєї передплати в найближчих 10 днях, чергового числа не дістануть. „Фронтом!" не має ніяких побічних фондів, щоб міг легковажити післяплатників, а Передплатники не будуть оплачувати газети тим, які не знають свого обовязку. Для вигоди друкуємо в цьому числі поштову складанку.

Як то є з ритуальним зарізом?

ЖИДИ ПЛАЧУТЬ І БІДЬКАЮТЬ, А З АМЕРИКИ ЙДУТЬ ГРОШІ.

Від 1. січня ц. р. обовязує в Польщі закон про т. зв. ритуальний заріз. **Для** тих, що не знають ще його суті, виясняємо:

Дотепер жиди мали виключно майже у своїх руках торговлю воловим і телячим мясом. Йшло це звідти, що виключно жиди скуповували худобу на заріз, вся вона мандрувала до жидівських різниць, а там обрядові різаки різали її у спосіб незвичайно варварський (про нього напишемо ще), і якщо худоба була „трефна", її мясо відпродували християнам. Навіть з „кошерної" худобини жиди брали тільки передну частину і продавали з неї мясо дешевше своїм, а зад продавали христіянам, причому **знижку, яку діставали жиди, відбивали собі, підбиваючи ціни трефного мяса.** До того доходили спеціяльні оплати для кагалу від кожної штуки і високі (по 1000 і більше зол.) платні „святим" різакам-опришкам, а платили це все ті, що купували мясо. **Жиди загортали сотні тисяч-мільони з цього зарізу у свої руки.**

Коли сойм мин. року скасував цей монополь, кажучи, що жиди можуть бити собі для себе худобу на „кошер", але ми не мусимо платити за те, що нам дають, кагалам і різникам, жиди підняли страшний вереск. **Кричали, що це замах на їх релігію і т. д., а по всім світі аж гуділо.** Жидам виказали, що то тільки тальмуд каже жидам різати худобу з церемоніями, закон ухвалили, а на цей рік почали жидам відбирати концесії на ятки і призначувати тільки відповідну до їх потреби кількість худоби. Знову крик, знову вереск. Тепер вже не про релігію, а про те, що 30.000 жидівських родин втратило працю. Вже релігія пішла на бік.

І коли жиди побачили, що нічого не вийде, почали свою роботу: **закладають ятки без концесій.** Мають навіть союза, який недавно розкрила поліція, **і який на такі ятки діставав допомогу з Америки.** У Львові зголосилося за концесіями на ятки щось зі 700 жидів, а видали їм концесій тільки 45. 95 інших міст дістало всього 324 „кошерних" концесій. Так було у всіх містах. Знову крик, вереск, як мовляв можна людей позбавляти хліба і т. д. **Є зловживання, арешти за тайні ятки, процеси.**

Справа ясна: давніше жиди діставали концесії на ятки, кільки хто хотів. Мотинували це, мовляв, на такій то а такій вулиці мешкають жиди і потребують „кошерного мяса" й кошерної ятки. Ці яткарі мали союза, а той спілку з дугим союзом, що скуповував худобу. **Зробився отак монополь, картель і навіть різник-христіянин,** бажаючи мати **волове** мясо у склепі, мусів йти брати від жидів, **покриваючи їх видатки на кагал, різаків і різню.** Був, словом, бандитський грабунок всього населення, що прикривався релігійними ніби приписами. **Всі ми, що їли мясо, платили тяжкі гроші кагалам, різакам і жидівським купцям худоби.** Була орґанізована експльоатація нас і здирство з нас.

Тепер це скінчилося і оттому такий крик і вереск. Відпало жидюгам знову кілька мільонів, як відплатимо далі, коли всі того захочемо.

◆◆◆

ВЧЕНІ ВТІКАЮТЬ З ПЕКЛА.

Совєтська преса писала багато мин тижня про відомих учених і членів Академії Наук **Чічібабіна й Іпатева,** що виїхали закордон і не хотіли вернутись. Уряд взивав їх і взивав, а нарешті відібрав їм сов. громадянство й оба вчені, визначні хеміки й дослідники, залишилися в Америці. Оба мотивують свою відмову тим, що в Совєтах примушують учених ухвалювати поклони для Сталіна, брати участь у бриґадах і т. д., словом вчені мусять бути **політиками й** не мають часу на працю. До них долучився тепер ще третій учений **Осєтров, який** теж не хотів вернутись до своєї „укоханої батьківщини", мовляв, в Совєтах повінь писанини і мало праці, а в Америці навпаки і тому волію тут залишитись. Заяви вчених викликали в Совєтах величезне враження.

Аґітатори ходять по Скільщині

Наш представник на Скільщину пише: В Скільщині по **селах вештається** багато доморослих жидів й аґітує ріжними вістками за комуною, зокрема за еспанською революцією. **Кождий жид** має готові протифашистівські матеріяли — й від старого до малого — це носії комуністичної ідеї. Якщо йде про еспанське питання, то всі громи виливають ці аґітатори на еспанських повстанців, зокрема німецьких та італійських добровольців, що дають поміч ґен. Франкові, й ні словечком не згадують про комуну, уряд та терор в Мадриді. Останніми часами поширюють дуже вістку, що червоний уряд **переміг повстанців** і багато з них піддалося, заявляючи себе прихильниками большевицького раю. Хотів би я, щоб ці вістки почули особисто ті, які кажуть, „боріться з комуною, а жидами ні."

◆◆◆

Жиди і христіянські дівчата.

ХТО ВИКОРИСТОВУЄ РОБІТНИКА.

Тальмуд каже: „Можна насилувати доньку ґоя, коли вона має три роки і 1 день", а в іншім місці „жінка ґоя є жидові, як мясо. Може пекти її, сікти і вживати".

Той вступ потрібний нам, коли хочемо вияснити деякі події. Оце недавно в Сосновці арештували **адвоката, жида Йойну (Яна!) Ляндава,** що від довшого часу лайдачив молоді робітничі дівчата, а м. ін. в літі м. р., нібито до помочі у відкурюванні книжок заманив три малолітні (дві 11-літні й одну 13-літню) дівчата, розібрав їх до нага та допустився на них ріжних неморальних збочень. Потім заплатив дівчатам по золотому і страхаючи їх поліцаєм, примушував приходити частіше до себе, де виробляв з ними справжні орґії. Одній з дівчат було цього забагато й не хотіла дозволити себе безчестити, а тоді пан адвокат грозив, що викине її голу на вулицю. Дівчинка пожалілася батькам, ті повідомили прокуратора і Ляндава замкнули в криміналі в Бендзіні.

Цей факт не є відосібнений. Ще всі ми памятаємо аферу в **жидівській фабриці солодощів „Газет" у Львові,** де директор-жид знасилував **кількадесять робітниць,** змушуючи їх до цього загрозою викинути з праці. Була теж така афера в Лодзі. Три **жиди, Генох Куґельбавм, Шия Тайтельбавм і Пінкус Гершкович** насилували робітниць зі своєї фабрики „Вержбовянка" і все виявилося щойно тоді, коли одна з робітниць завагітніла. Тоді виявилося, що робітниці перед приняттям до фабрики мусіли йти до хати Куґельбавма, де **їх впивали** і насилували: **Куґельбавм** і його приятелі. Другого дня таку робітницю приймали до праці, але вона **була** вже іграшкою в **руках жидівських лотрів.** Коли від цього робітниця Г. завагітніла, всіх трьох бандитів арештували і робітничі маси були обурені. Слідство виявило, що до фабрики „приймали" так самих молодих і гарних робітниць.

Але хіба це все? Кожний знає, як роблять жиди з наших дівчат, що служать у них, наложниць. Про це небаром напишемо. Тепер хочемо підчеркнути:

Жиди, що командують всіми соціялістами й комуною, завжди репетують про експльоатацію робітника. **Але ніколи не кажуть того, що тим експльоататором є жид, і що жид є капіталістом!** А той капіталіст використовує все: **силу, душу, навіть дівочу честь!**

◆◆◆

Нова процесова комедія.

СОБЕЛЬСОН-РАДЕК І ТОВ. ПЕРЕД СУДОМ.

Процес заповідали давно, ще підчас процесу Зіновєва-Апфельбавма. Тоді арештували тисячі „троцькістів". Собельсон-Радек каявся, Бухарін каявся. Собельсона вже судять, Бухаріна будуть.

І оце: 23. січня ц. р. почався у Москві цей процес. 17 старих большевиків, заслужених партійців, відповідає за створення „рівнобіжного центру" в 1933. р., що працював, зговорившись з Троцьким, поруч „зіновєвського" центру. **„Рівнобіжний центр" складався з Пятакова, Собельсона-Радека, Сокольнікова й Серебрякова, й організував диверсійні й терористичні гурти в найважніших промисл. заводах, підготовляв замахи на головачів компартії й уряду, вів шпіонажу в користь Німеччини, намагався підірвати военну силу СССР і приспішити напад на нього, співпрацював з ворогами СССР і змагав до того, щоб його територію розібрали та завели на ній капіталізм і буржуазний лад.**

Стільки каже акт обвинувачення. А відповідає за ці злочини „центр" і 13 інших людей. Отже Ю. Пятаков, К. Собельсон-Радек, Г. Сокольніков, Л. Серебряков, Н. Муралов, Я. Ліфшіц, Я. Дробніс, М. Богуславський, П. Князев, С. Ратайчак, Б. Норкін, А. Шестьов, М. Строїлов, І. Турок, І. Ґраше, Г. Пушін і В. Арнольд. Процес відбувається явно.

Хтож такий підсудні? Сьогодні подамо коротко життепис пятьох перших.

Ю. Пятаков (46 літ), син інжиніра викинений за участь у тайних рев. гуртках в гімназії й на університеті, засланий на Сибір, звідки 1914 року через Японію втік і співпрацював близько з Леніном. Після лютневої революції голова київського комітету большевиків, після жовтневої комісар держбанку. Ворог миру в Бересті, воював з німцями й коли прогнав їх, був головою „временного правительства", а підчас війни з „білими" й поляками членом рев. военкому. В 1921 р. голова центр. управи вугляного промислу, 1923 заст. голови Вищої Ради Нар. Господарства, 1927 — торгпред. у Франції. До 1925 р. член Ц. К. потім за опозицію до Сталіна виключений з партії, покаявся в 1929 р. і **ще двічі був членом Ц. К.** В томуж часі був знову заст. голови ВРНГ і заст. голови наркому важкого промислу. В процесі 16-х про нього заговорили і попав у підозріння, причому пригадали йому зараз ворожість до Берест. миру та опозицію до Сталіна. Ленін назвав у своїм завіщанні Пятакова й Бухаріна „найвизначнішими з молодих".

К. Собельсон-Радек, найздібніший большевицький журналіст, родом з Польщі, був з Леніном і Апфельбавмом-Зіновєвом основником комінтерну, від 1919 — 23 ґен. секр. Комінтерну, переводив у 1923 р. ком. революцію в Німеччині й за її невдачу попав у неласку. В 1924 р. вів з Троцьким опозицію проти Сталіна і був засланий на Сибір, але в 1929 р. „покаявся" й був найзавзятішим ворогом троцькістів. Від 1931 р. був пресовим референтом у Сталіна, що крім ґрузинської й російської, не знає ніякої іншої мови, а теж начальним публіцистом „Ізвестій" — офіціозу Ц. К. Побував у Польщі, де „виглуплювався" з еміґрації і помістив навіть статтю у „Вядомосцях Літерацкіх". Писав Сталінові — кажуть всі промови, а завинив тим, що знаючи про зіновєвську опозицію, не повідомив про неї.

Г. Сокольніков (Брилянт) старий большевик зі скінченою школою політ. наук у Парижі, підписав від большевиків Берестейський мир, потім був наркомом фінансів і спеціялістом від економії та полпредом у Лондоні. Від кількох літ був запідозрений у правій опозиції і від вересня м. р. сидів у тюрмі.

КАРЛО СОБЕЛЬСОН-РАДЕК.

Л. Серебряков, старий большевик, робітник-металіст, що за царату був кілька разів на засланні в Сибірі, б. заступник наркома шляхів, був теж в опозиції до Сталіна, в 1929 р. покаявся й від 1931 р. мав високе місце в наркомі комунікації.

На сьогодні подаємо життеписи тільки тих чотирьох. Цих життеписів не подала ніяка українська ґазета, „Фронтом!" має їх з джерел. Постараємось подати в чергових числах і про інших підсудних точніші вістки, а ці чотири були основою рівнобіжного центру.

Процес 17-ьох є типовим совєтським процесом. Всі обвинувачують і оганьблюють себе і других. **Пятаков** признався, що дезорґанізував хемічно-коксовий промисл, старав, як торгпред у Берліні, грошей на орґанізацію, їздив до Троцького, мав звязки з Каменєвим і іншими опозиціонерами, орґанізував замах на Косіора, Постишева, Сталіна, Молотова, Кагановіча й ін. **Радек** брав участь у замаху на Кірова, орґанізував звязок Троцького з Німеччиною і Японією, за що Троцький обіцяв їм територіяльні уступки, як голова закорд. справ центру, змагав до того, щоб скоро вибухла війна з Советами, бо **Совєти в такій війні програють.** Був теж у союзі з арештованим ґен. Путною. **Сокольніков заявив отверто на суді, що сталінська господарка, яка є запереченням революції, мусить взяти в лоб,** „центр" **був тої думки, що фашисти розчавлять Совети і тому хотів рятувати, що дасться,** причому мав використати куркулів і прямувати до знесення колективів. **Богуславський** признався, як він орґанізував саботажі на залізницях. **Дробніс** признався до того самого та ще всипав б. сов. амбасадора в Парижі, тепер голову сов. Червоного Хреста Раковського, якого зараз арештували за його звязок з „центром", **Муралов** признався до терор. діяльности в Сибірі, **Шестьов** до госп. шпіонажі в користь Німеччини та саботажів у Кузбасі, **Строїлов** признався, що **вернувшись з закордону й побачивши нужду в Советах,** визнав акцію „центру" доброю і т. д. і т. д. — все якби згори відоме і що можна було передбачити, причому, як у всіх сов. подібних процесах, є звязки з Німеччиною, гроші німецького ґен. штабу і ґестапо, бо і як би воно без цього обійшлося!

Самообвинувачення й опльовування із вітіїною людини підлістю підсудних підтверджує тільки думку, яку недавно чули ми від одного втікача з СССР: **ҐПУ дає підсудним, очевидно, потайки сік з індійської ростини ютарака; він нищить тальмуючі центри мізку і чоловік говорить усе, що другий хоче, не має сили здержати себе. Підозріння про такі засоби ҐПУ були вже у процесі „16", цей процес тільки підтверджує цей здогад і показує всю нелюдяність такої поведінки. Адже такі люди є ненормальні і їх до лічниці б, а не до суду!**

Але не нам розніжнюватись над долею тих, яких їсть та сама пекольна система, що її вони самі створили. А ця пекольна сила працює так, що й присуд можна передбачувати без дальшого слідкування за процесом. **Революція, що зіла стільки своїх дітей, зість і цих, до яких процесу ще повернемо.**

ВЖЕ Є НОВА — СОВЄТСЬКА БУРЖУАЗІЯ.

Комуністи завжди горлають, що вони проти буржуазії і що в Советах її нема, отже тому є рай. А тимчасом чужинці з Москви пишуть, що вони були чимало здивовані, коли на Новий Рік у великанських готелях бавилась нова совєтська буржуазія до ранку і то бавилась, як це можливо тільки в Ню-Йорку чи Лондоні. Готелі рахували по 115 рублів (23 дол.) за вечерю, що мала в собі теж горівку, шампан і танці до ранку. Це — двотижнева платня сов. робітника. Не забули теж чужинці додати, що ця буржуазія — здебільша жиди.

А в нас клепають „русинові" комуністи, що там буржуазії нема, що є рівність і воля для всіх! Для всіх жидів є!

◆◆◆

НОВА КОНТРРЕВОЛЮЦІЯ.

Київські „Вісті", обговорюючи нар. мистецтво, пишуть: „Похвально чинять ті вишивальниці, які викорінюють хрестик з вишивки, корону з орнаменту". Уявляєте собі хіба цей черговий ідіотизм совєтського виробу: українська вишивка без хрестика!

В устріцькій пустелі.

(Враження з дороги).

Доїздите залізницею до Устрік у ліському повіті. Від сторони Перемишля думаете, що це хтознаяке місто. Якась фабрика стріляє комином у небо кілька більших поверхових будинків, коротко — щось, що „закравує" на Европу. Але настрій і враження ваші топнють, як лід на сонці, коли вступите до Устрік. — Тоді забуваете про Европу й думаете про Палестину. Перше враження: жиди, жиди і ще раз жиди.

Нещодавно появився проєкт одного польського журналіста, щоб кожного року вивезти з Польщі до Палестини 300 тисяч жидів. Якщо цей фантастичний плян здійснився б, то на першу кандидатуру я поставивби Устрики й думаю, що Шановні Громадяне Устрік не голосувалиби проти мого внеску.

Шукаю за своїми. Заходжу до „Народнього Дому". Це споживча кооператива, що обслуговує своїх ще 11 менших посестер. Знайомлюся з дир. Негребецьким і від нього довідуюся, що кооператива має коло 120 тисяч обороту річно, а „Украінбанк", що може колись розгорнеться в поважну фінансову станицю, має — як на тамошні умовини багато — теж яких 50 тисяч майна.

Що таке вести економічну та культурно-освітню роботу в Устріччині, про це я довідався в подробицях від д-ра Виницького, місцевого голови філії „Просвіти" , дуже зрештою спосібної й енерґійної людини. Околиця на пів грамотна. В Лішині на 150 громад є 80 шкіл. Жиди тут, якто кажуть популярно — панами не ситуації, але — життя і смерти. Примітивне розуміння, щоб горнутися до своїх та довіряти своїм — це тутешньому населенню щось чуже.

Бо пощо Громадянам Устріччини йти за порадою до своїх, коли в Устрікає є такі незаступні, ґенієм надхнені мудрці, як славний Берко Шатен з Волі Романової чи Фляйшер з Чорної, що то сотки наших людей пустили з торбами. І взагалі не має просто в Устріччині села, де не сиділоби 10—20 жидівських родин, що нічого не роблять, а пявками висисають з місцевого населення усі соки. Є й таке село як Телешниця Ошварова, що добула своєрідний рекорд, бо намножилося в ній поверх 300 душ. Просто стає тобі моторошно...

А саме громадянство Устріччини не найгірше. Це справжний чудовий камінь, з якого можна викувати преґарні різьби. Але можна теж, як відомо, зробити з того самого каміння тільки дорогу — якщо його залишити власній долі. Бо одне треба закинути Устріччині, як болізний докір: що за винятком одиниць, так у самому місті з інтеліґенції, а на селах зі селян зокрема — ніхто нічого не робить. Ба, є й такі, „шабесґої", що пють для доброго приміру співжиття з жидами з одного келишка, а замість світити „малим безпросвітним братам" золотим прикладом, лягають ще гнилими колодами під гони тим, що серед дикої устріцької пустелі верстають у важкому мозольному труді першу стежину...

Та Ви, усі ті, що Вам дороге майбутнє нашого народу, не зражуйтеся нічим, а нагородою за ваш труд і непосильну працю хай буде вам велике вдовілля, **що робите більше, як інші.** А знайте, що почутя того не може мати раб, тільки горда людина, що перед ніким не хилить покірно чола!

О. Подільський.

Влазить він в твоє подвіря,
В твою хату і довіря,
Як ошукає — далі йде,
Бо він дурнів скрізь найде.

ВЖЕ ЇХ УЩАСЛИВИЛИ.

„Боронячи демократії" й „несучи на баґнетах мир і щастя", Совети принесли Катальонії перш за все чрезвичайку: „Дейлі Мейл" пише, що в Катальонії находиться промисл, школи, театри й кіна під наглядом комуністів з СССР, а „Еко де Парі" повідомляє, що в Барсельоні в монастирі св. Ґервазія має свій осідок чрезвичайка, яка працює російськими методами й м. і. розстрілює по яких 100 осіб денно й палить їх тіла в недалекій цементовні. Так в останнє розстріляли теж посла Піноля й проф. катальонського університету Тому Каррер. „Ле Жур" пише знов, що цяж чрезвичайка арештувала члена найвищої ради оборони Катальонії Сандіна і що справжнім володарем Катальонії є сов. комісар Васільев, який пре до сварки Барсельони з Валенсією, щоб скорше зробити Катальонію сов. республикою. „Меч" пише, що Азана тремтить за своє життя та що в Барсельоні є вже відділ комінтерну на Середземну область, а в ній „бюро операції" під проводом Рудольфа Кеніха, Фридриха Вальтера й Антонова-Овсеєнкі. Інші часописи, навіть ліві, не мовчать про те, що в червоній Еспанії голод, що демонструють голодні жінки й діти, що стріляють до них, що в Мадриті люди їдять тільки хліб і риж, а палять двері і вікна, бо вугілля давно нема.

Он яке щастя несуть Совети! І таким щастям хотіли б ущасливити й нас! Гіркий світ!

***

СТРАХ ЇХ ЛЮБЛЯТЬ!

„Одушевлення" сов. конституцією ілюструє м. ін. також і те, що коли делеґатка на конґрес і член редакційної комісії конституції Марія Проніна приїхала з Куйбишева до Мелікисева й верталася з двірця до дому, напало на неї трьох мужчин і вбили ножами. Контрреволюціонерів найшли і поставили під суд і засудили: Росова, Фєдотова й Єщеркіна на смерть, їх спільників Карпона й Ґуляеву на 10 літ і М. Ґуляева на 6 літ вязниці. Видно, вже й комуністів бють у Советах!

Гальо — сокальські фронтоломи!

Сокаль виглядає на солідне і свідоме місто. Проте — це так зверху. Бо коли йде нпр. про господарський патріотизм та про підтримку свого купецтва, то якраз ті, які повинні б показувати дорогу, дають найгірший приклад.

Є нпр. у Сокалі вчитель Еліїв, а в с. Завишні вчитель Козира, що всі свої орудки полагоджують у жида. Цю двійку доповнює ще вчитель Бурбела з с. Опільська та дві пані: Галя Караван зі Сокаля та сокальська вчителька „Р. Ш." Галя Лінєвська — теж постійні клієнти жидівських крамниць. Якби були цікаві, можемо їм написати точно, в яких жидів купують і що.

Але щож казати про цих фронтоломів, що може несвідомі прогріху, коли фронтоломом у Сокалі є

ПСК, який тримає посередника жида Зендера і платить йому платню?

Питають нас люди, як то з тим є, а ми не знаємо, що відповісти їм: Що якщо, а ПСК і його директорів трудно називати шабесґоями, хоч такими вони є.

ХТО ЗНАЄ, ЧОМУ...

— чому члени церковного комітету зглядно церковні прислужники в Мужиловичах пов. Яворів, за церковні гроші, що їх зложили християни, купують до церкви свічки жидівської фабрики „Мілька" в жидівських крамницях, хоч кооператива в Мужиловичах має свічки української фабрики „Керос"?

— чому манастир і інтернат СС. Василіянок у Яворові, отже християнська установа, купує товар здебільшого в жидівських крамницях, хоч користає з добродійних датків українського населення?

„Будьте обережні, жиди!..“

ЩЕ ОДИН ДОКУМЕНТ ПРО ЖИДІВСЬКІ ПЛЯНИ.

Російський часопис „Прізов“, що виходить у Берліні, помістив в ч. 32 з 6 лютого 1920 р. такий документ з естонської преси, що його найшли при одному вбитому в боях над Нарвою жидівському „старшині“ червоної армії:

„Довірочно. Головам відділів міжнародного союзу жидів.

Сини Ізраїля!

Година нашої повної перемоги недалека. Стоїте на передодні панування над світом. Це, про що ми могли тільки мріяти, тепер здійснилося. Недавно ще слабі й безпомічні, тепер завдяки катастрофі підносимо гордо голову. **Всеж треба нам бути обережними,** бо можна з певністю сказати, що пройшовши крізь вівтарі і престоли, **будемо все таки мусіли йти далі нашою визначеною дорогою.** Ми піддали авторитети й вірогідність чужих для нас релігій немилосердній критиці та погорді при помочі зручної пропаганди й сензації. Ми звалили чужі святощі,**знищили культуру і традицію народів і держав.** Ми зробили все, щоб запрягти російський нарід в жидівське панування, щоб змусити його впасти на коліна перед нами. Все це ми майже добули, але мусимо боротись, бо покорена тепер Росія — це наш архиворог. **Добута нашим жидівським духом перемога над Росією може в чергових поколіннях повернутись проти нас. Свята дбайливість про наше безпеченство не повинна дозваляти нам на ніяке співчуття та милосердя.** Щойно тепер бачимо зойки і сльози російського народу. Забравши йому його добро і гроші, ми зробили з нього нужденного невільника.

Будьте обережні й мовчаливі. **Нашим ворогам треба відібрати найкращі провідні елементи, щоб не мали проводу.** Цим знищимо всяку можливість протиставитись нашій силі. **Треба довести до партійної ненависти і громадянської війни робітників зі селянами.** Війна і клясова боротьба нищать всі культурні скарби, що їх створили християнські народи. **Але будьте обережні!**

Сини Ізраїля! Наша перемога близька, наш вплив на маси щораз більший. Бронштайн (Троцкій), Апфельбавм (Зіновєв), Розенфельд, Штайнберг і багато інших — це вірні сини Ізраїля.

Наша сила в Росії необмежена. В містах, комісаріятах, в адміністрації і т. д. скрізь грають представники нашого народу головну ролю. Але не одушевлюйтесь перемогою. Будьте обережні, бо ніхто не оборонить нас, тільки ми самі. **Не забувайте, що не можемо покладатись на червону армію,** бо вона може одного дня повернути зброю проти нас.

Тісніше ставайте в лави, голосніше проголошуйте національну політику нашого народу. Повинуйтесь старим законам, що їх залишила нам історія. Нехай наша батьківщина, й дух веде нас до того, щоб жидів вирятувати від нещастя.

Центральний комітет петерсбурзького відділу міжнародного союзу жидів“.

Цей поклик дуже цікавий. Він не тільки характеристичний для змагань жидів, але й доказує, що з історії вони дечого навчилися. Жид завжди зраджував свої пляни, заскоро кричав „гоп!“ В німецькій революції з листопада 1919 р. жиди теж бачили вже свою перемогу. Бачили її і в мадярській комуні. Потім виявилося, що Тарден-Вітковскі, який остерігав жидів не триюмфувати в Німеччині, хоч жид Ратенав вже говорив про перемогу „сіону“, мав рацію.

Випадки останніх років кажуть, що праця жидів над опануванням світу йде інакшими методами: вона обережна, як хід лютого звіра до своєї жертви. Вона маскується, хоч сьогодні багатьом у нас ясно, що „марксизм“ — це тільки одна зі зброї жидів. Багато є вже свідомих, які знають, що комунізм — **це засіб жидів перевести в діло своє жорстоке панування і що там, де нарід попадає в розпуку, там достигають жидівські овочі.**

Те, що жиди осягнули в Росії, хочуть вони зробити і в інших народів. Вони мусять нести далі „революцію“, якщо не хочуть вдуситись в російській пустині, що її самі створили. І вони „роблять“ революцію в Еспанії, підготовляють її у Франції й Чехословаччині. Водночас Москва дістає місце в Союзі Народів, большевизм вводять між людей. Але всі ті ходи відкривають щораз більш очі народам. Всі бачуть, що жидівський марксизм, большевизм, Союз Народів і пакти невтральности — **це ріжні дороги жидівства до тієї самої мети.**

Та як не хитро побудовані всі ці пляни, на наших очах Божа сила мішає жидам „язики“ при будові їх вавилонської вежі. Жиди перечислилися: Німеччина загородила їм перша дорогу до Европи. Загороджують їм дальшу дорогу молоді рухи всіх народів — бельгійські рексисти, французькі деляроківці, румунські кузисти, англійські мослейці, італійські фашисти й молодий український, дужий своїм розмахом націоналізм.

Ці сили, що починають до шалу нервувати жидівство і плутати нитки його роботи, готовлять жидівству недалекий кінець. Заскоро жидівство похопилось проголосити свою перемогу в Советах, запізно прихопилось мовчати і маскува- [redacted]

Всюди вони проти нас...

ЯК ХОЧУТЬ ЖИДІВСЬКІ КУПЦІ ЗАВАЛИТИ КООПЕРАТИВУ.

Село Вільшаниця яворівського повіту, про яке недавно писала преса з нагоди голоду та нужди його мешканців, веде затяжну боротьбу з шайкою жидів, що хотіли б скористати на людській нужді, розвалити місцеву кооперативу „Рільник“, яка стала в допомогу нещасним, а тоді панувати „во всю“. Річ у тому, що населення Вільшаниці поголовно займається виробом плетінок, званих тут „метрами“. Це вузькі як шнур плетінки з одного роду шувару й служать кошикарям до виробу плетених крісел, столиків, фотелів і т. п. **Ті „метри“ скуповували від селян жидівські купці і з добрим зиском збували в ріжних містах Польщі.** Від кількох літ зачала займатися скупом „метрів“ місцева кооператива. Вона купувала для своїх членів гуртом шувар, нераз на озерах, що кільканадцять миль від Яворова, розділювала його своїм членам і побирала від них готові „метри“. Важко було в перших роках головно зі збутом „метрів“ та коли згодом кооператива й шувар стала лекше добувати й „метри“ мала де збути, **коли діло зачало наладнуватися, жидівські купці побачили, що то не переливки, перестали легковажити кооперативу й виповіли їй боротьбу.** Ведуть ту боротьбу так, що на місці платять за „метри“ більше, як кооператива, а продають у західних містах Польщі дешевше від цін кооперативи.

В той спосіб хочуть кооперативу зруйнувати, а тоді відбили би собі свої хвилеві страти вдесятеро. Це їм не вдасться. Кооператива під проводом о. Е. Ломницького — голови Надзірної Ради, приняла накинену їй боротьбу і, як дотепер, веде її успішно. Селяни Вільшаниці — свідомі люди й віддають свої „метри“ до кооперативи. **Лише кільканадцять темняків оминає кооперативу,** але маємо надію, що й вони прозріють. Кооператива „Рільник“ у Вільшаниці не тратить духа, бо знає, що за нею стоїть ціле село й цілий повіт. Як буде треба то кооператива одержить відповідну допомогу.

На цім відтинку фронту не сміємо програти, бо від цього залежить не лише життя і доля вбогого двотисячного села, але й успіх на цілому фронті кооперації. Ясно, що навіщось жиди 50 міл долярів від своїх однодумців дістали. Але народ вже прозріває і вже вміє оцінити юду здалека: нині він платить, а потім буде дерти. І тому виграє честь народу, а не чужі гроші!

ХТО МІГ БИ СКАЗАТИ ЧОМУ?

Українська цукрова промисловість мала до війни друге місце у світі й випереджувала її тільки Німеччина. Тоді мала вона 299 цукроварень.

Хто скаже нам, чому після всіх „досягнень, здогонень і перездогонень“, радісної праці, відбудови і т. д. УССР мала в 1932 р. всього 150 цукроварень, нині зіхала під оглядом продукції цукру на 5 у світі місце й замість 1,055.000 тон у 1913-1914 р. виробила в 1932-33 р. всього 559.700 тон — тобто третину? І хто скаже нам, чому з запроектованих другою пятирічкою 30 цукроварень на Украшу призначено одну (!) — в Купянці тай ту будують від 1931 р.? Чому?

З БОЛЬШЕВИКАМИ — ПО БОЛЬШЕВИЦЬКИ!

Жиди в Німеччині.

II.

Дуже сумну ролю відограли жиди в соціял-демократичній републиці. В цьому не мало допомогли німецьким жидам їхнім братам — Східні жиди, („остюден"), що в часі останніх десятиліть перед, в часі і по війні примандрували до Німеччини, як би до обітованої землі.

В 1915 р. німецькі війська окупують Конґресівку. В часах війни торговля й ремесло на окупованих теренах майже завмирає, а що жиди до іншої праці нездатні, а радше не хочуть братися за неї, тому вони в більшості випадків мандрують до Німеччини. Не хочу посуджувати німецьких жидів у цьому, що вони для ліпшої експльоатації німців запросили собі до помочі східних жидів, відомих уже з своєї практики в цьому напрямі. Але факт лишається фактом. Жиди емігрують до Німеччини, все одно, за запрошенням, чи без. Приїзджають з грішми й без грошей, але всі в короткому часі доробляються маєтків, послугуючись методами та практикою, набутою, от хоч би в нас. Німці в цьому часі зайняті війною, тому й не звертають уваги на цю „невинну іміґрацію".

По розвалі цісарства, а з приходом до влади соціял-демократії отвирається доперва для жидів широке поле до попису. Іспит здають вони блискуче. Вислідом цього попису — нинішні норимберзькі закони про жидів. Фінансовим скандалам немає тепер кінця, а в усі ці скандали замішані жиди. Декілька з них зіллюструє наглядно їхні заслуги для німецької соціял-демократичної республики:

Жили собі в Берліні брати Склярц. Загально говорено, що до Німеччини приїхали жебраками. Приходить 1919 р. Декорація зміняється. Перепродують военний матеріял та розбирають твердині (Данціґ і Ґельґолянд). Тепер переносяться до люксусової віллі на острові Шваненберґер біля Потсдаму. Ульаджують фантастичні парляментарні вечорі. Розкрали грубі мільйони. За це грозить кара кілька літ вязниці.

Це не відстрашує братів Барматів. Юліюс Бармат був майстром позичати гроші. Фінансові інституції позичали йому мілiони майже без забезпечення, а лиш на його гарні слова. Злі язики говорили знову ж, що це з приязни, яка лучила його з впливовими соціял-демократичними політиками. І так: з державного пруського банку позичив цей пан 43½ мільйона марок, даючи забезпечення на два і пів мільйона. Почтовий уряд позичив йому 14 і пів мільйонів на вексель в сумі чотири мільйони. Але Бармат ні одної позички не звернув. За це теж кара — кілька років вязниці.

Це теж не перешкаджає братам Склярек виступити на арену життя в Німеччині. Польські жидки видістали якимсь способом контракти на доставу муніципальних мундурів та шпитального білля. Видістали з муніципального банку суми, що йшли в мільйони на видумані замовлення. В заміну доставляли адміністрації міста безплатні костюми, шовкові сорочки та футра. Уряджували величаві бенкети.

А Кутіскер, Катценелленбоґен, Роттер і менші калібри без ліку і міри і всі вони жиди і то в більшості випадків „Остюден" (Східні жиди).

Безперечно, це впливало деморалізуюче на деякі слабі характери німців. Соціял-демократична Німеччина може похвалитись і своїми людьми в цій ділянці. Думке, Лягузен, справа інституції Давагайм і др.

Це була не найліпша рекляма для соціял-демократії. Дальше, всі льомбарди, всі ратальні товарові доми були виключно в руках жидів. Бували випадки, що громадянин узяв на рати меблі, платив доки мав заняття, опісля, стративши працю, залягав кількома ратами. Купець (жид) до суду й відбирає меблі, заплачені рати пропадають, а меблі мандрують до другого громадянина, щоб знову за кілька місяців цею самою дорогою прийти в посідання купця. А загально відома річ, що при купні на рати ціни вже так скалькульовані, що по заплаченню завдатку й по двох-трьох ратах дана річ вже заплачена. Подібним свинствам не було кінця. Німці зносили все терпеливо, але „все має один кінець, тільки ковбаса має два", як кажуть німці. Терпець урвався, і німці зловили в руки цей другий кінець.

Це дуже прикметне явище, що жиди все й усюди попирають абсолютизм, анархію й соціялізм. Ці на перший погляд суперечні ідеї сходяться всетаки в одній точці, про котру власне жидам і ходить. Всі вони ведуть найпростішою дорогою до одурманення людей, а одурманені люди — це найліпший матеріял до визиску.

Жиди й соціялісти ненавидять ідеї народу, цеї природної й найдосконалішої форми людської громади. Найбільшою внутрішньою небезпекою кожного народу є товпа-мотлох. Жиди це знають, тому все й усюди навязують добрі звязки з мотлохом кожного народу. Там де цього мотлоху немає — стараються його створити, а там де є, побільшити до найбільших розмірів. Ідеєю й метою жидівської політики є перемінити цілу людськість (за вимком жидівського народу) в один великий мотлох. Що то є мотлох? Німці мають на означення цього: термін: „Люмпенпролетаріят". Товпа-мотлох — це все те, що не має почуття ладу, орґанізації, ерархії — все, що незорганізоване, це все може в кожній хвилині статися мотлохом. Гурт людей зібраний припадково на вулиці є товпою-мотлохом „ін потенція", в можливості. З наукових дослідів психології товпи знаємо, що досить трохи злої волі, щоб з цього припадково зібраного гурту людей зробити мотлох необрахований у своїх поступках. Ще всім нам живі картини з революції в Москові. В Україні інакше реаґувало на революційні кличі місто, а інакше село. Місто з чужою нам товпою-мотлохом було податнішим ґрунтом для всякого рода аґітаторів. Неграмотність, брак свідомости спричинив опісля, що й село руйнувало перебране на власність держави, а тепер все своє майно. (Кінець буде).

Кого годує Україна

СТАТИСТИКА МОСКОВСЬКОЇ ГОСПОДАРКИ НА УКРАЇНІ.

З нагоди осьмого надзвичайного загально-союзного зїзду Совєтів оголошують „Ізвєстія" з 21 листопада деякі числа, що мають свідчити про „добробут" України. В колхозах України є тепер 111.500 трактористів, 72.000 бригадирів полевих бригад, 6.000 колхозних ветеринарів, фельдшерів і зоотехників, 14.000 керманичів молошними фермами, 7.000 керманичів скотарськими фермами, 15.000 ланкових колхозників, 26.000 колхозних рахівничих і тисячі керманичів колхозними хатами-лябораторіями. **Так хліборобство України обтяжено майже 200.000 галапасів**, як ланкові, бригадири, рахівничі і керманичі, всяким родом, неуків, що звуться ветеринарами, фельдшерами і зоотехниками, погоничів та трактористів, призначених лише на те, щоб вистискати можливо скорше збіжжя з України. Коли до цього додати сотки тисяч партійних робітників та сторожу, що боронить їх від народнього гніву, будемо розуміти, чому сільське господарство на Україні наскрізь непоплатне, а багата колись країна мусить тепер голодувати.

Асаткін, шеф української управи народнього господарського обрахунку, заявив, хвалючись „здобутками" України, що **школи на Україні мали в 1936 р. 4.860 тис. учеників**, з чого 2.346 тис. дівчат. Тимчасом в тім-же самім числі „Ізвєстій" подано заяву Петровського з жовтня м. р., що **в школах України вчиться 5 міліонів 450 тис. дітей.** Кому з них вірити? Цікаво, очевидно, не те, скільки міліонів українських дітей затроюють наукою московського большевизму, а скільки дітей шкільного віку є на Україні взагалі, бо після голодової катастрофи 1932-33 рр. **совітський уряд перестав подавати відомости про річні зміни численности українського населення.**

Не бракує в совітській статистиці на Україні й гумористичних чисел. Наприклад, у зборах, що обговорювали нову конституцію, взяло участь ні менше ні більше як 11,500.000 осіб. З України було вислано **27.000 доповнень до проєкту конституції...** Чи не втопиться Москва у власній демагогії?

◆◆◆

ПЯТИКУТНА ЗІРКА ЗАГЛАДИ.

Світлина з совєтських маневрів.

Тисячі українських безробітних мерзнуть у сутеринах, землянках, піддашах і бараках допоможіть їм та їхнім діточкам! — Гроші слати до Торговельно-Промислового Банку у Львові з допиською „на безробітних". Конто П. К. О. 506.778. Натуралії слати до Т-ва „Сила", Львів 3-го Мая 10/І. п. офіцини.

Діявольська робота.

ЯК ВИГЛЯДАЄ ТА КОМУНІСТИЧНА РОБОТА, ПРО ЯКУ ЛЮДИ НЕ ЗНАЮТЬ.

3.

Як ми вже згадували, КПЗУ і взагалі компартії пильно наказують оминати пошти й телефону, на яких вістку можна прилапати, а теж оминати якнайбільш писаний матеріял і по змозі памятати та вивчати на память всякі доручення й накази.

Всеж ніяка компартія не може обійтись без правильного й добре усправненого звязку, що є ніби кровобігом кожної організації. Доручування звітів, наказів, обіжників, літератури і т. д. — це щойно робить правильну компартію живою цілістю. І от КПЗУ **створила собі свою пошту, свій звязок**, про яку ми вже знаємо:це ті тайні адреси, місця, в яких їх залишають і курієри.

КУРІЄРИ.

Курієри, — це ніби нервова система партії і їх діяльність далеко ширша поза передачу вісток: вони є теж по части кольпортерами літератури й ведуть розкладову роботу. При цьому ділять їх на звичайних і відповідальних курієрів, що відповідно до потреби послуговуються ровером (скільки то „ровеpистів" вганяло чогось у кривавий четвер 16. квітня 1936 р. у Львові і скільки то їх поліція виарештувала!), мотоциклем з причіпкою або й автом. Партія дбає теж про те, щоб курієр не знав ні того, що дав доручення, ні того, кому доручення передає: він має залишити його в означенім місці чи передати означеній особі (прим. з якоюсь квіткою, чи книжкою в руці і т. д.). Найнижча комірка організації, т. зв. пятка або як ми її звемо ячейка, дістає всі доручення партії звичайно через курієрів.

Курієрів підбирає партія звичайно зі своїх залеґалізованих спортових організацій (такими були у Дрогобиччині „Запоріжці") та їх роверових секции. В Німеччині, де ці леґальні організації компартії були дуже поважні (т. зв. АСФ — Абрайтер Спорт-Ферайн), існували в цих організаціях спеціяльні відділи мотоциклістів для курієрської служби партії. Вони діставали по 5 феників за проїханий км., називалися „Червоною Кавалерією", а тодішні бензинові стації, які тримало большевицьке нафтове т-во „Дероп", давало їм на половину дешевше оліі й бензину. Такаж була ціна бензини, яку „Дероп" доставляв для самоходів, що везли ком. часописи у край.

Схопити такий курієрський мотоцикль, авто чи й ровер — дуже важко, тимбільше, що нерідко курієри мають при собі по дві бляшки з написами, які по дорозі міняють на ровері чи авті.

РАДІОСТАЦІЇ.

Для звязку з підчиненими звенами вживає компартія нерідко й своїх власних короткохвильних радіостацій. КПЗУ не має їх, але одну таку тайну радіостацію, що передавала інструкції на всю Польщу, викрили, ліквідуючи ЦККПП у Варшаві в літі м. р. В Берліні існувала ціла законспірована радіопосильна стація комуністів, яка вела агітацію на хвилях етеру і яку зліквідували щойно в 1932 р.

СТРАХ У ПАРТІЇ.

Коли конспірація добра, дуже важко пролазити в лави КПЗУ, вивчати її ходи й випереджувати її акції. Тоді на зовні КПЗУ ніби не існує й тільки тут і там проявляє вона своє життя поодинокими випадами. Про таку „добру конспірацію" в КПЗУ говорити тепер важко: раз-по-раз поліція ліквідує всякі сходини та випереджує акти партії (м. ін. задуманий підпал Настасова і плянювану масакру в Токах). Отже є в КПЗУ багато „зрадників" і „продавців", а як ми знаємо з настасівського випадку, плян підпалу села зрадив один з заговірників, злякавшись цього діявольського діла. Очевидно, таких „мягкосерцевих" людей КПЗУ боїться й виминає їх.

Так для КПЗУ стає дуже небезпечним т. зв. непевний елемент у її лавах. Це всі ті, що „не доросли" до конспірації, що мають „мягку совість", що не можуть знести смертельної дисципліни і втікають з партії. КПЗУ знає про цю небезпеку й тому у ній панує повне недовіря, навіть у найвужчому гурті. Вона всюди добачує зраду, шпіцльовство й опір і хапається за найрішучіші засоби проти таких, що шкодили б її роботі. Через те КПЗУ веде свою „контррозвідку": це ніби варта при вороттях конспірації й вона пускає щораз в обіг листи підозрілих осіб з повним їх описом і навіть фотографіями. Часто при цьому закидають таким людям звичайне зловживання, обман або що інше, щоб прикрити справжню причину страху перед ними. Так повстає рафіноване, злочинне очорнювання й денунціяція партії, від якої годі оборонитись, хоч би ти був і невинний і ця денунціяція є лячною зброєю комуни. Горе тому, хто попав на цю „чорну листу" КПЗУ! А виглядає вона так:

„**Карло М.**, Львів, Жовківська 12. Мав звязки з поліцією. Нападав на товаришів і через жінку звязувався з агентами. Опис: ур. 7. липня 1907. Висота 1.65 м. стрункий, кругле обличчя, сині очі, міцні брови, волосся темне, шрам під правим оком".

Такі листи мають по кількадесять нераз прізвищ, а якщо читати всі „вчинки" товаришів, що є на ній, то якщо ці вчинки правдиві — починає справді бути жах за елемент, що гуртується в КПЗУ і за її моральну вартість. Самі провокатори, донощики, продажні типи, обманці й брехуни. Жахлива організація, що має таких членів.

(Далі буде).

В ЦІМ ТО ТАКИ СПРАВДІ „ПЕРЕЗДОГОНИЛИ!..."

Як виходить з останнього сов. бюджету, поважну позицію в ньому творить торговля людськими кістяками з Америкою. Централя тієї торговлі находиться в Ленінграді, куди „сирівець" цього експортового товару привозять зі Соловок і концентраційних таборів. За останній рік продали Совети 6.000 таких кістяків по 100 — 120 дол., а знаючи, що вони у цій торговлі безконкуренційні, піднесли навіть ціну того „товару". Ясно, що конкуренції в тім ділі з Советами ніхто не видержить: в самій Україні є 4 міліони кістяків українців, що їх вимордували жидо-московські чекісти!

Трохи політики.

Що ділося у світі в минулому тижні.

Як і слід було сподіватись, атака нац. військ в **Еспанії** розгортається щораз краще. Повстанці не тільки відрізали далі Мадрит від півн.-заходу, але й у наступі з півдня на схід затискають залізний перстень. Так опанували вони горби, що лежать над залізницею, яка звязує **Мадрит з осередками постачання в Андалюзії,** але й на півдні доходять до **Аранхуезу,** крізь який йде остання вільна дорога з Мадриту до Валенсії. Від цього в столиці голод і брак опалу (міліціони ходять в ковдрах), а бомбардування важкими гарматами (30 цм.) нищить це гніздо анархії, якому й новий сов. ґенерал, дезертир-австрієць **Клебер** нічого не поможе. Останній з більших бастіонів червоних у Мадриті, 12-поверхова телефонічна централя, згоріла. „Мадрит здобудемо власними силами" — заявив ґен. Франко недавно у промові і до того йде. Коло **Маляґи** повстанці пішли теж вперід, вона майже відрізана від **Валенсії.** Ось у таких умовах доходить до реалізації плян невтральности: на його проект всі держави відповіли і тепер тільки обдумують, як перевести його в діло. Правдоподібно **кораблі й комісії,** зложені з англійців, німців, французів та італійців **будуть контролювати всі порти Еспанії** та франц.-есп. границю і небаром мають визначити тільки речинець контролі.

Позатим в Европі виголошено чотири великі промови: говорив **мін. Іден,** що накинувся на Німеччину, мовляв, вона банкрот і Англія може з нею говорити тільки тоді, коли обмежить зброєння, таке саме, вимагаючи повороту Німеччини до Союзу Народів, говорив і **Блюм.** А Німеччина? Вона затіснює звязки з Італією: **мін. Ґерінг** побував в Римі, де відбув довгі й дуже важні розмови з **Мусоліні**м. У висліді Мусоліні заявив у розмові з нім. журналістами, що вісь Рим — Берлін є основою Европи і що Італія та Німеччина недопустять до червоного панування в Еспанії. Те саме повторив і **мін. Ґерінґ** у своїй промові, а канцлер **Гітлер** має відповісти Блюмові й Іденові промовою у дні 30. січня, в роковини нац. влади в Німеччині.

В Женеві відбулося чергове, нецікаве засідання банкротного **Союзу Народів**, що лихо його знає, навіщо ще животіє на світі. **В Японії** мусів під натиском війська уступити **уряд Гіроти;** новий творить **ґен. Уґакі. Америку** навістила небувала повінь: є шкід на 150 міл. дол. В **польськім соймі** виступали дуже гостро українські посли проти кольонізації, політики на залізницях і в судівництві. В **Києві** ухвалювали нову конституцію **УССР.** Про неї напишемо черговим разом.

Серед ріжної бранжі, що її Комінтерн стягає ґрішми на оборону „демократії" в Еспанії, є зброд з ріжних країн. Є вже навіть, як це бачимо на світлині, кірґіз і москаль, один з багатьох що їх прислав СССР. А „Громадський Голос" захоплюється ними!

УВАГА ПАСІЧНИКИ!

Пасічнича Кооп. „РІЙ" у Львові, Руська 20. в ц. р. продаватиме денатурований цукор для бжіл по 48 гр. за 1 кг. враз зі всіма оплатами і доставою на місце. Зголошення слати з посвідками від громадського уряду до 15 лютого.

Чи „Калина" є для жидів, чи для нас?

НЕЧУВАНІ РЕЧІ ДІЮТЬСЯ У ФАБРИЦІ „БУДУЧНІСТЬ".

Про цей факт, який ми провірили, мовчати не будемо. „Калина" надто має добру марку, щоб у неї такі речі діялися, а про те, що діється в „Калині", пише нам наш тернопільський представник:

„Як відомо, істнує в нас УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА ПАПЕРЦІВ „КАЛИНА", що оголошуючись у всіх наших часописах, каже м. і. — що це „варстат праці для українців", „свій до свого" і т. д. В дійсності дирекція фабрики „Калина" кілька літ тому прогнала свідомого українця, батька кількох дітей, Сломушинського, а на його місце приняла і досі ЗАТРУДНЮЄ З МІСЯЧНОЮ ПЛАТНЕЮ 360 ЗЛ. ЖИДА ЗІСЯ КРІЦА. Працює там ще й другий ЖИД МАРКУС ҐОЛЬДБЕРҐ, що перевозить ріжні папери з залізниці до фабрики, хоч про це старався від довшого часу свідомий українець — член українських товариств Осип Самбірський. Директор фабрики „Калина", ДР. СТ. ЧУМАК, взагалі чомусь дуже любить жидів, бо навіть висилає на провінцію поширювати вироби фабрики „Калина" виключно жидів.

Ніби „українська" друкарня під фірмою „А. САЛЄВИЧ і С-КА", якої співвласниками є згаданий дир. фабрики „Калина" П. ДИР. ЧУМАК і жидок зі Скалата ДРАТ, затрудняє складача жида ФРОЇМА ЛЕЙБА, хоч свідомий українець, батько 2 малолітних дітей, до тогож добрий складач Осип Беліхар мусить бути без праці й майже гинути з голоду й холоду. Зазначуємо, що друкарню Салевича піддержують виключно українці, а др. Чумак, як директор „Калина" і співвласник друкарні, дає до друку вагонами паперу на етикети, ріжні написи і т. д. для фабрики. Якщо треба з залізниці звозити папір чи вуголь до друкарні Салевича чи до фабрики „Калина", вживають до цього виключно ЖИДА ГОЛЬДБЕРҐА, бож др. Чумак — великий соціяліст-радикал (має „тільки" 3-поверхову камяницю, кільканадцять морґів поля, третину друкарні і т. д.) і ріжниці серед „працюючих" ніби не робить.

„Добрим приміром" є для нас і наш парох О. ВОЛОДИМИР ГРОМНИЦЬКИЙ, що ерекціональні ґрунта винайняв ЖИДОВІ РАЙЦЕНБАВМОВІ, хоч у Тернополі є дуже багато малоземельних міщан.

Склеп кооперативи „ГОСПОДАРСЬКА СПІЛКА", давніше „Будова Церкви", при доставі вугілля своїм покупцям уживає чомусь також ВИКЛЮЧНО ЖИДІВ, хоч член тієї кооперативи, Осип Самбірський, кілька разів пропонував свої услуги за низчу навіть винагороду."

Ці лячні факти підтвердили нам на дописі свідки. Якщо є так, ми мусимо змінити наше відношення до цих фабрикатів. „Калина" анонсує завжди, що „всі українці обовязково курять" її паперці й тутки.

Питаємо: Чи українці мають тому кирути, щоб було чим платити високі платні жидам? Чи це тому так діється, що товариш Чумак є радикалом, а другий директор теж? То радикали так стоять „за українським працюючим людом" — чого вони не забувають завжди підчеркнути? Так?...

◆◆◆

А „БАНДИТ" ФРАНКО ТОПИТЬ!

Ми вже писали про те, як то ґен. Франко затопив „Комсомол" і якто СССР, „моцний в губі", покивав на те пальцем в чоботі, мовляв ми бандитові Франкові теє і онеє. Тепер прийшли вістки, що нац. фльота затопила 7 дальших совєтських кораблів: 2 січня „Луначарського", 7 січня „Покровського", 9 січня „Пятилєтку" й Неву", 14 січня „Будьонного", потім ще два, яких назв не устійнено. Крім цього 6 сов. кораблів затягнули націоналісти до своїх портів і переробляють їх на кораблі нац. фльоти.

Не дуже то „моцний" СССР, коли йому топлять і забирають кораблі, а він тільки погрожує, мовляв, я теє, я онеє...

Чорна листа фронтоломів

Під загальний осуд українського громадянства даємо такі наші ф-ми і громадян, що напихають своєю керва-вицею кишені жидам в часі, коли тисячі українців не мають праці й дослівно шматка хліба, а ті, кому вони дають гроші, тягнуть на нашу землю найбільше лихо — комуму:

ПОВ. СОЮЗ КООПЕРАТИВ У КОПИЧИНЦЯХ мігби бути зразком для неодного ПСК, але дуже прикро, що затруднює в себе, як фахівця від збіжжя — ЖИДА ПАРНЕСА. Коли члени управ низових кооператив вимагали усунути того жида, бо є в ПСК агроном Муший — хто зна, чи не кращий ще фахівець — і скандал давати працю жидові в нашій інституції, коли свої люди сидять безробітні, то Управа ПСК вияснювала, що Парнес є незаступимий. Обурення з приводу цього в кооперативах росте, всі просять цією дорогою Надз. Раду ПСК., щоб цю справу поладнала, бо Парнес тільки шкодить ідеї кооперації та гаслам, яке вона ширить.

ВІД РЕДАКЦІЇ: В тій справі ми довідувались у „Центросоюзі", нам заявили, що ніякий ПСК жидів тримати не мусить і вина в цьому тільки ПСК Копичинці. Зрештою, чи збіжжя купує тільки копичинецький ПСК? А чейже тамті Парнесів не годують!

Прикро нам писати, але це справді скандал!

*

„Як не мають жиди жирувати і збагачуватись — пишуть нам — коли наші їм помагають. — От ДІДИЧ ЯНЧИНА, П. ЛУЦЬКИЙ (брат сенатора) продав 20 моргів ліса ЖИДОВІ МОШКОВІ ЗІЛЬБЕРОВІ З ПОДУСОВА, хоч селяне були б його дуже радо купили. Жид кілька днів пізніше відпродує цей самий ліс селянам по 20 зол. дорожче на морґові. Цим поступком п. Луцького, відомого й реклямованого громадянина, селяне дуже обурені".

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми й цю справу провірили. Щож? До фронтоломів пхаються всі, навіть наші визначні люди. Треба їх тільки на чорну дошку.

*

Двох купців-українців з Тернополя, п. Шафранюк (міш. товари) й п. Луцишин (радіотехнічне заведення), які дуже обурюються, коли хтось не виконує клича „свій до свого", а теж є членами Союзу Українських Купців, зломили фронт всього українського купецтва: з нагоди свого вінчання 22 листоп. мр. поїхали фотографуватись з молодими подругами до фотографа-жида, хоч у Тернополі є українське фотоателіє „Русалка", яке жиди бойкотують. Ці панове, замість дати примір, помагають нищити свого.

*

Пан-отець Лавр Борщевський і о. дякон Михаїл Теодорович, що користуються якими 70 гектарами землі в парохії Івано-Богословської церкви в с. Головниця гм. Корець, найшли собі, не маючи змоги обробити всього поля, арендаторку, жидівку Сурку з Корця й перший віднаймає їй 15, другий 5 м. поля з тим, що кожного року оренду відновляють. Не могли б вони винайміти це поле комусь зі своїх парохіян?

*

Невідомо, чому фронтоломом став і др. О. Когут, адвокат з Богородчан, що як голова кружка „Рідної Школи" в Богородчанах дав оправити бібліотеку кружка жидкові, хоч цей не робить ні дешевше, ні краще. Хтож має дати заробити свому?

Є ВЖЕ ЇХ ЧОТИРИ.

Ще один розчарувався у Совєтах.

Ще не прогомоніло „покаяння" Андре Жіда, як прийшла вістка про новий подібний факт: большевикофільський франц. письменник Л. Ф. Селін побував у Совєтах і вернувшись, написав ще лячнішу книгу, як Жід, що називається „Меа кульпа" („Я винен"). В ній каже просто, що Совєти — найлячніша тюрма світу. Дуже цікаво, що всі письменники-ентузіясти Совєтів вертаються з раю розчаровані й пишуть правду,. каючись: так зробив румун Панаіт Істраті, француз Віктор Серж, і француз Андре Жід. Селін є четвертим таким письменником за останній час.

ТУРЧАНЩИНА Й ЕСПАНІЯ.

Пише нам (рз): З Турчанщини, з прикордонних сіл виїхало до Еспанії кількох селян. Агенти, звичайно — жиди, переманили їх нелегально перейти до Чехословаччини й повезли дурних Іванів, як биків на заріз. Прізвища збіраю, небаром подам.

Відписуємо:

Вп. Ф. Сігней, Г. Яц., Приявний, Р. Штойко і Т. Петр. Дістали Ваші листи, піде в черговому числі.

Вп. Д. Скоро. Дописи підуть у 5 число. Просимо писати частіше.

Вп. Ол. Демків. Ваш допис мусить ще одне число підождати, бо у Вашій справі переговорюємо з СУК.

Вп. Вол. Думинець. Одержані 5 зол. передали згідно з Вашим бажанням „Рідній Школі". Спасибі!

Вп. Гр. Одуд. Гроші дістали, висилаємо по 5 прим. За продані часописи даємо 20%.

Вп. Якимець І. Нам належалося 6.20 зол., що зробити з рештою?

Всч. о. І.: Лушп. Гроші дістали, дякуємо за нових передплатників. Часопис по 12 чисел шлемо, неодержане реклямуйте негайно.

Хв. Чит. „Просвіти" у Гребенові. 1 грудня дістали ми від Вас 1.80, тепер, 22. січня 9.50 зол. Повідомте нас, на яку ціль прислано ці гроші.

Вп. Андрон Лук. Висилаємо.

Вп. Петро Р. Дякуємо за приєднання нових передплатників, читальні „Пр." Сукіль не маємо у передплатниках, передплати не дістали.

Вп. Чит. „Просвіти" в З. Висилаємо. Ваш лист передали до книгарні „Просвіти".

Всч. о. Т. Баб. Книжку просимо дуже прислати. Маємо тільки німецьке видання. Згори дякуємо. Часопис шлемо.

Вп. П. Пятка. Славно! Дякуємо за лист. Від проданих чисел даємо 20%. Щирий привіт.

Всіх, хто замовив книжечку „Чого хочуть жиди?" просимо підождати. З незалежних від нас причин друк її стримано. В черговому тижні вишлемо.

Вп. Степчук В. За кольпортаж до ч. 3 включно ніякого довгу не маєте.

Вп. Риваки В. Непродані газети зверніть, на опасці напишіть „egzemplarze zwrotne" й не оплачуйте.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЖИДІВСЬКІ ФІРМИ Й ПІДПРИЄМСТВА — ЦЕ МАТЕРІЯЛЬНА БАЗА КОМУНІЗМУ Й ТОМУ ЧЕСНИЙ УКРАЇНЕЦЬ У ЖИДІВ НЕ КУПУЄ. — ЖИДІВСЬКИХ ФІРМ НЕ ОГОЛОШУЄМО.

Фірми, в яких українці полагоджують свої орудки.

Футра жіночі і чоловічі та ріжного роду футряні шкірки поручає по найнижчих цінах фабрика футер **„ХРОМ"**, Львів, вул. Руська ч. 20, тел. 271-83.

КАТОЛИЦЬКА КОНФЕКЦІЯ ДЛЯ ПАНЬ
поручає костюми і плащі, шкільні однострої від 16 зол., зимові від 30 зол. Замовлення виконуємо дешево за одну добу
ЛЬВІВ, РИНОК 26 У КРАМ. ЕНДЕРСА.

Шукаю спільника (чки) з готівкою від 3.000 зол. для ведення складу конфекції та ґалантерії. Негайні зголошення до Адм. „Фронтом!" під „Забезпечуймо наш капітал".

Вступіть до свого!
Робітня КРАВЕЦТВА мужеського
ПЕТРО ЯНЧИШИН
Львів, Зіморовича 4, тел. 202-54.

Скуповую шкірки ріжних домашних і диких тварин, щетину, волосіння і плачу готівкою найвищі ціни. ШВАЙКА ДМИТРО, БРОДИ, гр. ТИШКЕВИЧА 3.

НАЙКРАЩІ Й НАЙЛІПШОЇ ЯКОСТИ
КИЛИМИ, ГОБЕЛІНИ, ЗАВІСКИ, ОБРУСИ
тільки у фабриці
Ст. Галана
Склад: ЛЬВІВ, РІГ КОСЦЮШКИ

Виробляю і направляю ріжні музичні інструменти, як смичкові так і шарпані. ШВАЙКА ДМИТРО, БРОДИ, гр. ТИШКЕВИЧА 3.

Солідне взуття дістанете в **Ол. Беряка**
ЛЬВІВ, РУСЬКА Ч. 18. Тел. 278-63
(напроти Волоської церкви).

ЗАВЕДЕННЯ ЧИЩЕННЯ ШИБ
Львів, Хорущини 11 а, тел. 269-48.

ДЗВОНИ:
Вол. Устенський, Руська 5.

Овочі, солодощі, набіл й делікатеси
Михайло САБАТАШ
ЛЬВІВ. ВУЛ. ҐОСЕВСЬКОГО 5.

ДРУКАРНІ
„Ґрафія", вул. Тиха 5.

Похоронне заведення
„ХАРІС", вул. Корняктів 3.

Кравецька робітня
А. ДУФАНЕЦЬ
Львів, Пасаж Міколяша, тел. 287-41.

Жадайте всюди синки до вапна й білля першої справді української пакірні
„РУСАЛКА"
В. Жирко, Львів, Пєрацького 52.

Фабрика солодощів і цукорків
„Фортуна Нова"
Львів, вул. Корденького 23
крамниці: РУСЬКА 26
ГОРОДЕЦЬКА 93
ЛИЧАКІВСЬКА 19

Найкращі й найдешевші музичні інструменти і кружки та направа всяких інструментів у краєвій виробні муз. інструментів
Фр. Нєвчик
Львів, вул. Городецька ч. 25, тел. 225-76.

Европейське фризієрське заведення для пань і панів
Т. КУТКОВСЬКИЙ
Львів, Сикстуська ч. 14.

Перша українська перфумерія і гуртівня „ЛОТОС" — ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 21.
поручає добірну косметику й господарські товари. Великий вибір квітових вод на вагу.
Покупці дістають ТОВАРОВІ БОНИ.

ЛЬВІВСЬКЕ ЗАВЕДЕННЯ КОНСЕРВАЦІЇ ЗАЛЮЗІЙ
Львів, Хорущини 11а, телефон 269-48.

Українська хем.-косм. фабрика Альое сп. з о. о. у Львові виробляє:
Альое пасту і порошок до зубів.
Альое креми, товстий і сухий під пудер.
Альое пудри.
Альое шампуни.
Альое вазеліну люксусову.
Альое театральні шминки.

Пасту до взуття у всіх красках, пасту й віск до підлог, синку до білля, шварц до чобіт, вазеліну до шкір, шевський віск, шевську чорну й білу смолу й мухоляпки тільки марки
ЕЛЕҐАНТ
бо це є свій рідний виріб

РИМАРСЬКО-СІДЛЯРСЬКА РОБІТНЯ
Яків Троян
ЛЬВІВ, ЗЕЛЕНА 59, тел. 208-71.
виконує всякі римарські, сідлярські а теж автомобілеві роботи по найдешевших цінах.

НА КАРНАВАЛ Смокінги і всяку иншу мужеську ґардеробу солідно виконану поручає кравецька робітня
ВАСИЛЯ ХОМИНА
ЛЬВІВ, УЛ. ДОМІНІКАНСЬКА 11.

Ароза Львів

БУДИНІ, ДРИҐЦІ, ОЛІЙКИ ДО ПЕЧИВА, ПОРОШОК ДО ПЕЧЕННЯ, ЦУКОР ВАНІЛІНОВИЙ, ЗМІЦНЕНИЙ ЦУКОР ВАНІЛІНОВИЙ.

Мід і овочі купуємо тільки в кооперативі — — —
РІЙ Львів, Руська 20

Фабрика шевських кілків
ДЕНДРА
Львів, Потоцького 58.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ:
1 мм. анонсової шпальти 20 сот.
в тексті 30 сот. на 1 стор. 40 сот.
Більші анонси за окремою умовою.

ГОДИННИКАР П. КАРПИНЕЦЬ
направляє годинники й біжутерію та купує золото й срібло.
ЛЬВІВ, ДОМІНІКАНСЬКА 7.

МУЖЕСЬКЕ, ЖІНОЧЕ И ДІТОЧЕ ВЗУТТЯ
ТІЛЬКИ ІВАН ЧОРНІЙ, РУСЬКА 3.

Папери, торговельні книги й вічні пера купуйте лише в СОЮЗНІМ БАЗАРІ Руська 20

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ!
Рисівниче заведення, виріб печаток з кавчука й металю, звич. і емаль. відзнак, металевих таблиць
ЕВГЕН МАРІЯН УНҐЕР
перенесено на вул. Бурлярда 4 (бічна Баторого) тел. 230-73.

Портрети, фотографії, побільшення
МИХ. ШАЛАБАВКА, Львів, вул. Шептицьких 11.

Вже появилися у продажі шнурки до пакування українського виробництва
МОТОК
ЛЬВІВ, ВУЛ. ВУЗЬКА Ч. 9

ШНУРІВКИ тільки української фабрики
ГРЕБЕНІ
ЗЕРКАЛА
ҐУЗИКИ
ГАР Львів, вул. Потоцького 58

СПОЖИВЧІ Й КОЛЬОНІЯЛЬНІ ТОВАРИ
НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ
Склепи у Львові: Ринок 36.
Личаківська 155.
Слодова 1.
Більчевського 3.

ДЗВОНИ, ЦЕРКОВНІ РЕЧІ, ДЕВОЦІОНАЛІЇ, ОБРАЗИ, ВІДЗНАКИ, ● ● ● ПЕЧАТКИ ● ● ●
„ДОСТАВА"
Львів, Ринок 40 і Руська 20.

Солідно вироблене футро будете мати тільки у знаній від 1909 р. робітні **Петро Карпяк** **Львів, Зиблікевича 4**

ЦУКОРНИЧА РОБІТНЯ
Микола Підсадочний
Львів, вул. Краківська 5
доставляє солодке печиво найкращої якости. Читачів часопису „Фронтом" просимо вимагати наших виробів у кожній українській крамниці.
ЦІННИКИ ДАРОМ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ И АДМІНІСТРАЦІЇ „Фронтом!" — ЛЬВІВ, КУРКОВА 8.

Видає й за редакцію відповідає Іван Мец. **Друкарня „ҐРАФІЯ", Львів, вул. Тиха ч. 5.**